

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

3. oktober 2013*

»Forordning (EF) nr. 44/2001 — retternes kompetence — sag om erstatning uden for kontrakt — ophavsrettigheder — fysisk medium, der gengiver et beskyttet værk — lagt på nettet — fastlæggelse af det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«

I sag C-170/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af cour de cassation (Frankrig) ved afgørelse af 5. april 2012, indgået til Domstolen den 11. april 2012, i sagen:

Peter Pinckney

mod

KDG Mediatech AG,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne J. Malenovský, U. Lohmus, M. Safjan (refererende dommer) og A. Prechal,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Peter Pinckney ved avocat J. de Salve de Bruneton
- den franske regering ved G. de Bergues og B. Beaupère-Manokha, som befuldmægtigede
- den græske regering ved S. Chala, som befuldmægtiget
- den østrigske regering ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget
- den polske regering ved B. Majczyna og M. Szpunar, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved A.-M. Rouchaud-Joët, som befuldmægtiget,

* Processprog: fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 13. juni 2013,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1, herefter »forordningen«).
- 2 Anmodningen er indgivet under en tvist mellem Peter Pinckney, der er bosiddende i Frankrig, og KDG Mediatech AG (herefter »Mediatech«), som er et selskab, der er etableret i Østrig, vedrørende et krav om erstatning på grundlag af den skade, Peter Pinckney har lidt som følge af dette selskabs angivelige krænkelse af hans ophavsret.

Retsforskrifter

Forordningen

- 3 Følgende fremgår af 2., 11., 12. og 15. betragtning til forordningen:

»(2) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at vedtage bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og forenkle formaliteterne med henblik på en hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i medlemsstater, der er bundet af denne forordning.

[...]

(11) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtets bopæl som det principielle kriterium, og dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af sagens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.

(12) Som kompetencekriterium bør sagsøgtets bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje.

[...]

(15) Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i to medlemsstater. [...]«
- 4 Kompetencereglerne er indeholdt i forordningens kapitel II, der omfatter artikel 2-31.
- 5 Forordningens artikel 2, der indgår i kapitel II, afdeling 1, med overskriften »Almindelige bestemmelser«, er affattet således i stk. 1:

»Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«

- 6 Forordningens artikel 3, der indgår i samme afdeling, bestemmer i stk. 1:
- »Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i afdeling 2-7.«
- 7 I forordningens kapitel II, afdeling 2, med overskriften »Specielle kompetenceregler« indgår bl.a. artikel 5. Denne artikels nr. 3) bestemmer:
- »En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat
- [...]
- 3) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.«

Direktiv 2001/29/EF

- 8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) indeholder et kapitel II med overskriften »Rettigheder og undtagelser«, hvori indgår bl.a. direktivets artikel 2-4, der omhandler henholdsvis retten til overføring af værker til almenheden, retten til tilrådighedsstillelse for almenheden af andre frembringelser og retten til spredning.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 9 Peter Pinckney, der er bosat i Toulouse i Frankrig, har angivet at være forfatter til, komponist og fortolker af 12 sange, der er indspillet på vinylplade af gruppen Aubrey Small.
- 10 Efter at have opdaget, at sangene var blevet gengivet uden hans tilladelse på en cd, der blev presset i Østrig af Mediatech og derefter markedsført af de britiske selskaber Crusoe og Elegy på forskellige websteder, der var tilgængelige fra hans bopæl i Toulouse, anlagde han den 12. oktober 2006 sag mod Mediatech ved tribunal de grande instance de Toulouse med henblik på at opnå erstatning for tabet som følge af krænkelsen af hans ophavsret.
- 11 Mediatech gjorde gældende, at de franske retsinstanser savnede kompetence. Ved kendelse af 14. februar 2008 forkastede forberedelsesdommeren ved tribunal de grande instance de Toulouse indsigelsen vedrørende den manglende kompetence, henset til, at alene den omstændighed, at Peter Pinckney havde kunnet købe de omhandlede cd'er fra sin franske bopæl på et websted, der var tilgængeligt for den franske almenhed, var tilstrækkelig til at fastslå en væsentlig forbindelse mellem de faktiske omstændigheder og det anførte tab, hvilket begrundede den pågældende rets kompetence.
- 12 Mediatech iværksatte appel til prøvelse af denne afgørelse og gjorde gældende, at cd'erne var blevet presset i Østrig, hvor Mediatech har sit hjemsted, efter anmodning fra et britisk selskab, der markedsførte dem på et websted. Således var efter Mediatechs opfattelse alene de retsinstanser kompetente, der enten befandt sig ved sagsøgtets hjemsted i Østrig eller på stedet for den skadevoldende begivenhed, dvs. de retsinstanser, der befandt sig, hvor den hævdede krænkelse var begået, nemlig i Det Forenede Kongerige.

- 13 Ved dom af 21. januar 2009 afviste cour d'appel de Toulouse, at tribunal de grande instance de Toulouse var kompetent med den begrundelse, at sagsøgtes hjemsted var Østrig, og at stedet for den skadevoldende begivenhed ikke kunne anses for at befinde sig i Frankrig, uden at det var nødvendigt at undersøge det respektive ansvar for Mediatech og selskaberne Crusoe og Elegy, idet det ikke var blevet gjort gældende, at de to selskaber havde medvirket sammen med Mediatech.
- 14 Peter Pinckney iværksatte kassationsanke til prøvelse af denne dom og har gjort gældende, at forordningens artikel 5, nr. 3), er blevet tilsidesat. Han har anført, at den franske domstols kompetence er begrundet, og at sagen er blevet afvist med urette.
- 15 Under disse omstændigheder har cour de cassation besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal [forordningens] artikel 5, nr. 3), fortolkes således, at i tilfælde af en påstået krænkelse af ophavsrettigheder gennem det indhold, der er lagt ud på internettet på et websted
- har den person, der føler sig krænket, mulighed for at anlægge erstatningssag ved retterne i hver enkelt medlemsstat, på hvis område et indhold, der er lagt på internettet, er tilgængeligt eller har været tilgængeligt, med henblik på at opnå erstatning for den skade, der er forårsaget på netop den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende
 - eller
 - er det desuden en betingelse, at dette indhold henvender sig til eller har henvendt sig til offentligheden på denne medlemsstats område, eller at der kan udpeges andre tilknytningsmomenter?
- 2) Skal spørgsmål 1) besvares på samme måde, når den påståede krænkelse af ophavsrettigheder ikke skyldes, at et ikke-fysisk indhold er blevet lagt på nettet, men ligesom i det foreliggende tilfælde skyldes udbuddet på internettet af et fysisk medium, der gengiver dette indhold?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

- 16 Den østrigske regering har anført, at de præjudicielle spørgsmål bør afvises. De er angiveligt hypotetiske i forhold til omstændighederne i hovedsagen, idet de ikke omhandler den reproduktionshandling, der er foretaget af Mediatech, men den efterfølgende spredning, der blev foretaget af de berørte britiske selskaber. Det fremgår ikke af redegørelsen for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, at Mediatech skulle have organiseret en spredning af cd'er gennem de nævnte selskaber, eller at Mediatech skulle have en tilknytning til disse.
- 17 Under alle omstændigheder må det første præjudicielle spørgsmål ifølge denne regering afvises, da det tager udgangspunkt i den fejlagtige forudsætning, at et ikke-fysisk indhold, dvs. værket som sådant, er blevet udbudt på nettet, selv om det i hovedsagen omhandlede udbud alene vedrørte et fysisk medium, der gengiver dette indhold.
- 18 Det bemærkes i denne henseende, at Domstolen i henhold til fast retspraksis kun kan afvise en anmodning om præjudiciel afgørelse fra en national ret, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige

oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en sagligt korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (dom af 11.9.2008, sag C-11/07, Eckelkamp m.fl., Sml. I, s. 6845, præmis 28, og af 20.6.2013, sag C-259/12, Rodopi-M 91, præmis 27).

- 19 Domstolen har endvidere præciseret, at begrundelsen for ordningen med præjudicielle spørgsmål ikke er, at Domstolen skal afgive responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at der foreligger et behov med henblik på selve afgørelsen af en retstvist (dom af 2.4.2009, sag C-459/07, Elshani, Sml. I, s. 2759, præmis 42).
- 20 I det foreliggende tilfælde er det ubestridt, at den forelæggende ret er blevet forelagt en påstand om krænkelse af ophavsrettigheder på grund af et udbud på nettet af et fysisk medium, der gengiver et beskyttet værk, og at spørgsmålet, om de franske retter er kompetente til at træffe afgørelse vedrørende denne påstand, udgør selve genstanden for tvisten i hovedsagen. Henset til de oplysninger, der er fremlagt for Domstolen, må det antages, at afgørelsen af tvisten afhænger af den besvarelse, der gives af de præjudicielle spørgsmål, som i øvrigt kan omformuleres.
- 21 De præjudicielle spørgsmål skal herefter antages til realitetsbehandling.

Realiteten

- 22 Den forelæggende ret ønsker med sine spørgsmål, der skal omformuleres, nærmere bestemt oplyst, om forordningens artikel 5, nr. 3), skal fortolkes således, at i tilfælde af en påberåbt krænkelse af de ophavsrettigheder, der er sikret i den medlemsstat, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, er denne ret kompetent til at træffe afgørelse i en erstatningssag, der er anlagt af ophavsmanden til et værk mod et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og som dér har gengivet det pågældende værk på et fysisk medium, der efterfølgende sælges af selskaber med hjemsted i en tredje medlemsstat på et websted, hvortil der ligeledes er adgang fra retskredsen for den ret, hvor sagen er anlagt.
- 23 Med henblik på besvarelsen af disse spørgsmål bemærkes indledningsvis, at forordningens bestemmelser skal fortolkes selvstændigt under hensyntagen til dens opbygning og formål (dom af 16.5.2013, sag C-228/11, Melzer, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 24 Som en undtagelse til det grundlæggende princip i forordningens artikel 2, stk. 1, der tildeler retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, kompetencen, fastsætter forordningens kapitel II, afdeling 2, et vist antal specielle kompetencer, herunder den, der er fastsat i forordningens artikel 5, nr. 3) (Meltzer-dommen, præmis 23).
- 25 For så vidt som reglen om, at retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, har kompetencen, udgør en speciel kompetenceregulering, skal den fortolkes strengt, og der må ikke anlægges en fortolkning, der rækker ud over de tilfælde, som udtrykkeligt er fastsat ved forordningen (Meltzer-dommen, præmis 24).
- 26 Der er ikke desto mindre ingen tvivl om, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«, som er indeholdt i forordningens artikel 5, nr. 3), både omfatter stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed, der ligger til grund for denne skade, således at sagsøgte efter sagsøgerens valg kan sagsøges ved retten på det ene eller det andet af disse to steder (Meltzer-dommen, præmis 25).

- 27 I denne henseende er det fast retspraksis, at kompetencereglen i forordningens artikel 5, nr. 3), er begrundet i en særlig nær tilknytning mellem tvisten og retterne på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, og at denne tilknytning begrundes, at det er disse retter, der tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen (Meltzer-dommen, præmis 26).
- 28 Idet identifikationen af et af de tilknytningsmomenter, der er anerkendt i den retspraksis, der er henvist til i denne doms præmis 26, således skal gøre det muligt at fastslå kompetence for den ret, der objektivt set er bedst egnet til at bedømme, om betingelserne for statuering af ansvar for den sagsøgte person er opfyldt, skal det relevante tilknytningsmoment befinde sig i den påkendende rets jurisdiktion (jf. i denne retning dom af 25.10.2012, sag C-133/11, Folien Fischer og Fofitec, præmis 52).
- 29 Det bemærkes, at tvisten i hovedsagen i det foreliggende tilfælde, i modsætning til de omstændigheder, der lå til grund for Meltzer-dommen, ikke vedrører muligheden for ved den påkendende ret at sagsøge en af de angiveligt ansvarlige for en påstået skade på stedet for den skadevoldende begivenhed. Det er nemlig blevet fastslået, at dette sted ikke befinder sig inden for den rets jurisdiktion, hvor Peter Pinckney har anlagt sag. Det er derimod spørgsmålet, om denne ret er kompetent på grundlag af den påberåbte skades indtræden.
- 30 Det må derfor konkret fastslås – med hensyn til anvendelsen af forordningens artikel 5, nr. 3) – under hvilke betingelser skadetilføjelsen, der følger af en påstået tilsidesættelse af ophavsrettighederne, er foregået eller vil kunne foregå i en anden medlemsstat end den, hvor sagsøgte har gengivet ophavsmandens værk på et fysisk medium, der efterfølgende er blevet solgt på et websted, hvortil der er adgang også fra den påkendende rets jurisdiktionsområde.
- 31 Domstolen har allerede fortolket forordningens artikel 5, nr. 3), i forbindelse med påstande om krænkelse på internettet, der vil kunne tilføje skader adskillige steder (jf. dom af 25.10.2011, forenede sager C-509/09 og C-161/10, eDate Advertising og Martinez, Sml. I, s. 10269, og af 19.4.2012, sag C-523/10, Wintersteiger).
- 32 Det fremgår af den nævnte retspraksis for det første, at stedet for skadetilføjelsen som omhandlet i denne bestemmelse kan variere i forhold til arten af den rettighed, der angiveligt er krænkelse (jf. i denne retning Wintersteiger-dommen, præmis 21-24).
- 33 For det andet er det en forudsætning for, at der opstår en risiko for skadetilføjelse i en given medlemsstat, at den rettighed, der er påberåbt krænkelse, er beskyttet i denne medlemsstat (jf. Wintersteiger-dommen, præmis 25).
- 34 Endelig for det tredje fremgår det af nævnte retspraksis, at fastlæggelsen i overensstemmelse med formålene nævnt i denne doms præmis 27 af stedet for skadetilføjelsen med henblik på at tildele en ret kompetencen til at træffe afgørelse om en påstået krænkelse uden for kontraktforhold ligeledes afhænger af spørgsmålet om, hvilken ret der er bedst egnet til at pådømme, om den påberåbte krænkelse er begrundet (dommen i sagen eDate Advertising og Martinez, præmis 48, og Wintersteiger-dommen, præmis 27).
- 35 Under anvendelse af disse principper har Domstolen med henblik på at fastlægge stedet for indtrædelsen af den skade, der angiveligt er forårsaget gennem internettet, sondret mellem krænkelse af personlige rettigheder og krænkelse af intellektuel og industriel ejendomsret.
- 36 Således kan et angiveligt offer for en krænkelse af personlige rettigheder, der er beskyttet i alle medlemsstaterne, og som er begået gennem et indhold på nettet, som følge af skadens indtræden anlægge et erstatningssøgsmål ved retterne i enhver af de medlemsstater, på hvis område det nævnte indhold er eller har været tilgængeligt. Disse retter er kompetente med henblik på at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt (jf. dommen i

sagen eDate Advertising og Martinez, præmis 52). Endvidere kan det angivelige offer, henset til, at virkningen af en krænkelse af personlige rettigheder, der er begået gennem et indhold, der er lagt på nettet, bedst vurderes af retten på det sted, hvor personen har centret for sine interesser, og det angivelige offer kan vælge at anlægge sag om den samlede tilføjede skade ved retten det pågældende sted (dommen i sagen eDate Advertising og Martinez, præmis 48).

- 37 Derimod bør en sag om en påstået krænkelse af intellektuel og industriel ejendomsret, hvor den beskyttelse, der gives ved en registreringsakt, er begrænset til den medlemsstats område, hvor registreringen er foretaget, anlægges ved den pågældende stats retter. Det er nemlig retterne i den medlemsstat, hvor registreringen er foretaget, der er bedst egnet til at vurdere, om der faktisk er sket en krænkelse af den omhandlede rettighed (jf. i denne retning om nationale varemærker Wintersteiger-dommen, præmis 25 og 28).
- 38 Det skal undersøges, i hvilket omfang retningslinjerne i den ovenstående redegørelse kan finde anvendelse på påstandene om krænkelse af ophavsretten.
- 39 Det bemærkes for det første, at ophavsrettigheder ganske vist, i lighed med de rettigheder, der er knyttet til et nationalt varemærke, er undergivet et territorialprincip. Disse ophavsrettigheder skal imidlertid bl.a. på grundlag af direktiv 2001/29 beskyttes automatisk i alle medlemsstaterne i henhold til gældende materiel ret, idet de vil kunne krænkes i hver af disse medlemsstater.
- 40 I denne henseende skal det indledningsvis præciseres, at spørgsmålene om, dels om en beskyttet rettighed i den medlemsstat, hvor sagen er blevet anlagt, kan anses for at være krænket, dels om denne krænkelse kan lægges sagsøgte til last, henhører under den kompetente rets materielle prøvelse (jf. i denne retning Wintersteiger-dommen, præmis 26).
- 41 På tidspunktet for undersøgelsen af en rets kompetence til at træffe afgørelse om en skade, bør fastlæggelsen af stedet for skadetilføjelsen i den forstand, hvori begrebet anvendes i forordningens artikel 5, nr. 3), ikke afhænge af kriterier, der henhører under den nævnte materielle prøvelse, og som ikke indgår i denne bestemmelse. Denne fastsætter nemlig som eneste betingelse blot, at en skadetilføjelse er foregået eller vil kunne foregå.
- 42 I modsætning til forordningens artikel 15, stk. 1, litra c), der blev fortolket i dom af 7. december 2010, Pammer og Hotel Alpenhof (forenede sager C-585/08 og C-144/09, Sml. I, s. 12527), kræver forordningens artikel 5, nr. 3), således bl.a. ikke, at den pågældende aktivitet skal være »rettet mod« den medlemsstats område, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende.
- 43 Det følger heraf, at for så vidt angår den påståede krænkelse af en ophavsret er kompetencen til at påkende en sag om erstatning uden for kontrakt allerede fastsat til fordel for den ret, hvorved sagen er anlagt, når den medlemsstat, på hvis område denne ret befinder sig, beskytter den ophavsret, som sagsøgeren har påberåbt sig, og når den påståede skade vil kunne indtræde i den påkendende rets retskreds.
- 44 Under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, følger denne risiko for skadetilføjelse bl.a. af muligheden for på et websted, der er tilgængeligt fra retskredsen, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, at erhverve en gengivelse af det værk, der er omfattet af de rettigheder, som sagsøgeren har påberåbt sig.
- 45 Til gengæld er den påkendende ret kun kompetent til at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på den medlemsstats område, hvor retten er beliggende, eftersom den beskyttelse, som denne medlemsstat giver, alene gælder for denne medlemsstats område.

- 46 Såfremt denne ret ligeledes var kompetent til at træffe afgørelse om skader, der er indtrådt på andre medlemsstaters områder, ville retten sætte sig i stedet for retterne i disse medlemsstater, selv om disse i princippet i henhold til forordningens artikel 5, nr. 3), og i henhold til territorialprincippet, er kompetente til at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på deres respektive områder, og selv om de er bedre egnede til dels at vurdere, om den af den berørte medlemsstat sikrede ophavsret faktisk er blevet krænket, dels at fastslå arten af skadetilføjeisen.
- 47 På grundlag af det ovenstående skal de forelagte spørgsmål besvares med, at forordningens artikel 5, nr. 3), skal fortolkes således, at i tilfælde af en påberåbt krænkelse af de ophavsrettigheder, der er sikret i den medlemsstat, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, er denne ret kompetent til at træffe afgørelse i en erstatningssag, der er anlagt af ophavsmanden til et værk mod et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og som dér har gengivet det pågældende værk på et fysisk medium, der efterfølgende sælges af selskaber med hjemsted i en tredje medlemsstat på et websted, hvortil der ligeledes er adgang fra retskredsen for den ret, hvor sagen er anlagt. Denne ret er kun kompetent til at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på den medlemsstats område, hvor retten er beliggende.

Sagens omkostninger

- 48 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parter udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at i tilfælde af en påberåbt krænkelse af de ophavsrettigheder, der er sikret i den medlemsstat, hvor den ret, hvorved sagen er anlagt, er beliggende, er denne ret kompetent til at træffe afgørelse i en erstatningssag, der er anlagt af ophavsmanden til et værk mod et selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, og som dér har gengivet det pågældende værk på et fysisk medium, der efterfølgende sælges af selskaber med hjemsted i en tredje medlemsstat på et websted, hvortil der ligeledes er adgang fra retskredsen for den ret, hvor sagen er anlagt. Denne ret er kun kompetent til at træffe afgørelse om den skade, der er indtrådt på den medlemsstats område, hvor retten er beliggende.

Underskrifter